

B. M. II. 86.
F. 16, 14

B. C. D.

(A 1878226) J. publ: 3.

CLAS LIB. BARO A FRIESEN
DISSERTATIONEM IURIDICAM
DE
PRAEcipuis
ELECTORUM
PRAEROGATIVIS

II k
2136

Consentiente Inclito ICtorum Ordine

PRAESIDE

IO. HENRICO BERGERO, D.

Potentissimi Regis Polon. & Electoris
Saxon. in summo Provocat. Senatu Consiliario,
Collegiorumque Iuridicorum, quae Vitembergae sunt,
nec non Iudicii Inferioris Lusatiae Assessore, & h.t.

Ordinis sui Decano

Solenni Eruditorum Examini submittet

IN AUDITORIO MAIORI

Ad Diem XIX. Octobris M DCC.

VITEMBERGAE,

Typis CHRISTIANI SCHRÖDTERI, Acad. Typ.

SERENISSIMO ATQVE POTENTISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,
DOMINO
FRIDERICO III.
Marchioni Brandenbur-
gensi, Sacri Romani Imperii Archi-
Camerario & PRINCIPI ELECTORI,
Domino Prussiae Supremo, Magdeburgi,
Iuliae, Cliviae, Montium, Stetini, Pome-
raniae , Cassubiorum Vandolorumque,
nec non in Silesia Crosnae & Svibullae
Duci, Burggravio Noribergensi, Principi
Halberstadii, Mindae, & Camini, Comiti
Marcae & Ravensbergae, Domino in
Ravenstein, Lauenburg &
Butou, &c.

*Principi ac Domino Meo
Clementissimo.*

SERENISSIME AC POTENTISSIME
PRINCEPS ELECTOR,

Domine longe Clementissime

On auderem ad pe-
des SERENITATIS
TUAE has deponere
plagellas, nisi diutissime
certus fuisset, summis
Principibus pietatem potius quan-
dam, quam rerum doctrinam &
elegantiam gratam esse ac jucun-
dam. At enimvero inaestimabilis
Tua Clementia, BENIGNISSIME
ELE-

ELECTOR, non modo tam audacem me fecit, sed nec dubitare sinit, quin exiguum ac levidense hoc, devotissimae tamen erga Serenitatem Tuam venerationis debitique obsequii Symbolum serena ac clementi fronte sis suscepturnus. Praesagit quidem animus, hoc, quicquid molitus sum, dissertationis TANTO PRINCIPE haud dignum esse, optimeque scio ac judico, hunc laborem non ab omnibus aequa consimili acceptum iri benevolentia; in primis ab illis, qui studio huic multum temporis dederunt, adeoque in hac materia optime versati sunt; hi enim, licet conatum juvenis in re tam ardua ac maximis momenti haud improbaturi sint, accuratiorem tamen laborem majoremque peritiam, opinor, postulabunt. Quicquid autem de hoc sit, gratia Tua, MAXIME

019v

XIME PRINCEPS ELECTOR,
aliud pollicetur , ea enim stimulum
mihi movit, ut non erubuerim, licet
ja^{ct}eris in alto Provinciae, & nullus
ferme dies tuus sit, partum hunc ad
virtutis Tuae aram deponere, ut sub
tutela ejusmodi fortissini Numinis
consecraretur. Etenim dum de
PRAECIPIIS ELECTORUM
PRAEROGATIVIS inscripta est
dissertatio, inter quos **PRINCIPEM**
TE adoramus , jure quodam ad Te
proficiscitur, & non immerito Au-
gustum Tuum praefert Nomen.
Dicerem in praesens , **PROVI-**
DENTISSIME PRINCIPUM, de
Virtutibus Tuis Incomparabilibus,
dum non tantum ad famam Majo-
rum Tuorum, procedis, sed & clari-
tatem illorum, aemulatione virtutis
ac gloriae accensus animi magnitu-
dine supergredi studies, verum enim
vero

vero ex una parte infantia mea in-
dicendo hoc non patitur, ex altera
autem parte haud necessarium esse
videtur; dum magnus terrarum or-
bis easdem loquitur; Adhaec &
quantitas earum ita me obruit, ut
unde exordendum sit, nesciam, qua
de causa haec omnia silentio potius
involvo, eaque devotissima saltem
veneror mente. Sed ne amplius
molestus esse videar, (quoniam &
summorum Principum horae, quin
imo momenta, sacra sunt, quae qui
parum veretur, in spem publicae fa-
lutis peccatum committat gravissi-
mum necesse est) in voto pro aeter-
nitate Imperii Tui desino. Vovet
itaque Tibi pietas mea, Tibi inquam
FRIDERICO, VERO AUGU-
STO, omne felicitatis genus cumu-
latissimum. Rogo Tibi justum ac
bonum Imperium, quod nulla vis lae-
dat;

VERBI A. 1518. 8. 1. 8. 6. 2.

dat; Rogo felix Imperium, quod
nulla calamitas turbet; Rogo tutum
Imperium domi & foris ab insidiis
hostium; Rogo denique Pacificum
Imperium. TU autem, INDUL-
GENTISSIME ELECTOR, re-
spice servum tuum humillimum,
accipe vultu porrecto propitioque
animi humillimi submissa pietate
dicatum munus, & ne rejice obser-
vantiam ejus, quem invenies

SERENITATIS TVAE ELECTORALIS

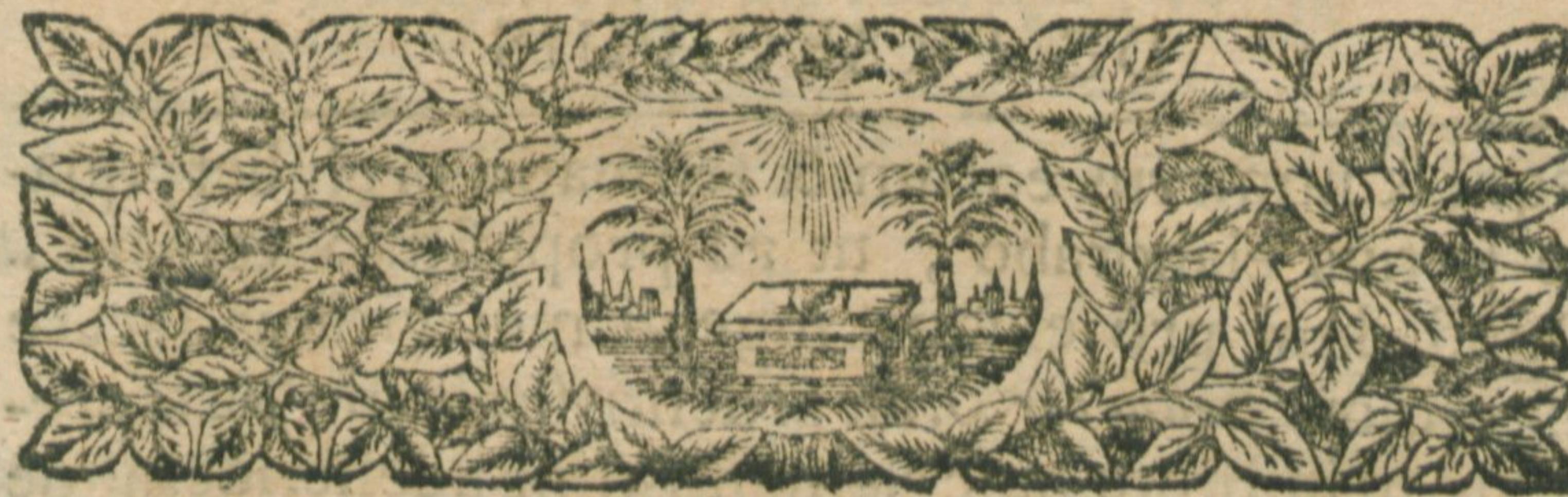
Vitembergae Saxonum
XIV. Calend. Novemb.
M DCC,

*Subiectissimum
devotissimumque*

Auctorem

CLAS LIB. BAR. A FRIESEN.

Q. D. O. M. B. V.

Ostquam diu multumque mecum agitavi, quodnam praecipue differendi argumentum, loco speciminis cuiusdam Academicici, sumerem, publiceque defendenterem, incidi demum in praesens, nimirum de *PRAECIPUIS ELECTORUM PRAEROGATIVIS* inscriptum.

Etenim, si ea potissimum adolescentibus sunt discenda, quae viris usui futura sunt, teste Aristippo apud Laërtium ; optime meis consuluisse videor rebus, dum ejusmodi argumentum selegerim, i.e. utilissimum frequentissimumque. Cujus rei indicum dare possunt vel sola illa elogia, quibus Eletores in A.B.a CAROLO IV. mactantur, dum eos nominat Palmites Imperiales, propinquiora Sacri Imperii membra *A.B. prooem.* nec non columnas proceres, qui sacrum aedificium circumspectae prudentiae solerti pietate sustentant, quorum praesidio dextra Imperialis robatur, quorum prudentia orbi fluctuanti subvenitur *Cap. III. §. 1.* similiter in *Capitulationibus FERDINANDI II. artic. 14. & FERDINANDI III. artic. 17.* appellantur vornehmste Glieder des Reichs. Sed plura encomia per-

A

sequi

sequi & numerus eorum & festinatio prohibet; quare potius elaborabo, ut ad propositum veniam. Quod dum pro exiguis ingenii mei viribus facere ingredior, *Deum ter O. M.* ardentissimis imploro precibus, ut instituto huic clementissime aedesse, idemque ita moderari velit, quo omnia in Altissimi sui Nomini gloriā, studiorumque meorum commoda ac incrementa vergant.

I.

*De Electro-
rum variis
appellatio-
nibus & na-
tione nomi-
nis.* Tametsi vero animo mecum constitueram, missa vocabulorum explicatione, statim rem ipsam aggredi, consuetudini tamen ut faciam satis, pauca de hac materia praemittam. Nosse itaque prius oportet, unde NOMEN ELECTORUM derivetur. Desumitur scil. haec appellatio ab officio, quo funguntur. Postquam enim Caesarem vel Regem Romanorum eligendi jure potestateque gaudent, dicti sunt ELECTORES. BALDUS eosdem appellat *Electionarios* in *L. Bene a Zenone 3. C. de quadr. praescript.* Apud GOLDASTUM in *Notit. Ordd. Imp. Prooem. in T. I. Constit. Imper.* & alibi titulo ARCHI-PRINCIPUM honorantur. Germanico autem stylo appellan- tur Chur-Fürsten / a Churen / quod idem est ac eligere, aut a Chur i. e. electione, hinc alibi dicuntur Wahl- Fürsten/ uti constat ex *Speculo Saxonico Lib. I. Cap. 6.* Non nunquam etiam SEPTEMVIRI cognominantur, quia Collegium eorum olim saltem ex numero septenario constituit. Cur autem ille numerus prae aliis placuerit, in praefens non inquiram, hoc tamen solum inoneo, numerum illum plerumque amari aestimarique. Sic Galenus numerum istum perfectum, Pythagoras autem numerum virginitatis ac beatitu- dinis

dinis illum appellat. Confer. THÜLEM. *Octoviratus Cap.*
4. §. 2. seqq.

II.

Electores autem unde & a quo tempore ORIGINEM traxerint, in dubio est; plures eruditorum hanc fovent opinionem, Collegium Electorum certo vel Capitis Imperii vel Imperii ipsius decreto & consensu haud esse institutum, sed Electores potius consuetudine diuturna hunc titulum sibi acquisivisse; postquam enim certae familiae officia Imperialia in se transtulerant, prae aliisque jam valere inceperant, paulatim quoque jus eligendi Imperatorem ad se traxerunt; in primis cum post decessum FRIDERICI II. status Imperii inquietis esset plenus, nemoque durante isto interregno Imperii curam haberet, tunc septem illi, tanquam Imperii Officiales & primaria membra, RUDOLPHUM I. elegerunt, & in successoribus hujus, nempe ADOLPHO, ALBERTO. II, HENRICO VII. aliisque potestatem hanc suam confirmarunt, cumque antea Septemviri appellarentur, jam Electorum titulum audiverunt, cui sententiae suffragatur praeter scriptores multos, eosque gravissimos, THÜLEM. *de Octovir. Cap.* 7. §. 33. & RHET. I. I. P. L. I. t. 6. §. 4.

III.

Ceterum hic numerus septenarius per aliquot secula duravit, atque ab initio ad tam strictam observantiam redactus fuit, ut Imperator quoque MAXIMILIANUS I. repulsam ferret, cum hanc dignitatem domui suae acquirere conaretur. Sed postquam in tricennali gravissimoque illo Germaniae bello, FERDINANDUS II. Imperator Palatino Electori proscripto ademerat

rat dignitatem Electoralem, surrogato in illius locum *Maximiliano Bavariae Duce*, (quod anno 1623. Ratisbonae factum esse constat,) *Octavus Electoratus publicae quietis securitatisque causa in pace Vestphalica institutus*, officiumque Archi-Thefaurarii eidem concessum fuit. Palatinus itaque, qui olim proximus a Rege Bohemiae erat, ultimum accepit locum; ea tamen conditione ac lege, ut, si non amplius adesset masculus Vilhelmina seu Bavaricae lineae, Electoratus octavus plane peneque desineret, & Palatinus supra laudatus una cum omni dignitate sua pristinum suum locum reciperet. *I.P. art. 4. §. 3. 5. & 9.* Hic numerus octo Electorum nondum suffecit, sed accessit iis haud ita pridem *nonus*, nempe Archi-Vexillariatus, quod officium LEOPOLDUS Imperator Augustissimus 1692. Duci Hannoverano contulit, quanquam non solum Serenissima *Domus Virtembergica*, quod ad officium, consentire noluit, dum multis abhinc annis Vexillariatu Imperii cohonorara fuit, Confer. SCHILT. *I.I.P. lib. I. tit. 20. §. 8.* sed etiam plures alii Imperii Status contradixerunt & adhuc contradicunt.

IV.

*De morali-
tate noni
Electoratus.*

Quapropter operaे pretium esse videtur, quaestione hanc penitus ruminari: *An Imperator & Electores soli, non consentientibus reliquis Statibus, novum Electorem creare valeant?* plurimi duo plerumque in hac quaestione confundunt ac miscent, quae tamen inter se maxime diversa sunt. Ante omnia enim haec distinctio attendenda esse videtur, *an ille, qui Electoratus dignitate decorandus est, jam sit Status Imperii, an non.* Si nondum est Status Imperii, sine dubio absque reliquorum

quorum Statuum consensu Elector evadere nequit; neminem enim, dissentientibus Statibus, Statum Imperii fieri posse, ex Statuum voto decisivo, quo in Comitiis gaudent, patet. At, si ille, qui in Electorem evehendus est, jam Status Imperii dignitate fulgeat, omnino quaeſtio haec affirmanda est. Ratio potissimum in eo consistit, quia pro Imperatoris ac Electorum libertate tamdiu praesumitur, donec probetur contrarium. Nec obſtat, (1) quod in A.B. tantum septem Electorum mentio fiat; namque ibi non est statutum, ne plures, quam septem, esse debeant, sed tantum septem illi, qui tunc temporis jam erant, simpliciter confirmati sunt. Nec obſtat (2) quod octavus Electoratus omnium Statuum consensu institutus sit, namque illud pro ratione temporum illorum, ubi Octavus hic Electoratus inter conditiones pacis praecipuus erat, aliter fieri haud potuit.

V.

Dividuntur autem *Electores* in *Ecclesiasticos* ac *seculares*. De *Electores* Ecclesiasticorum sunt tres, nimirum Archi-Episcopus *Moguntinus*, *Trevirensis* & *Colonensis*, qui Electores sunt, non quatenus sunt Archi-Episcopi, sed qua sunt Principes Imperii. Secularium autem Electorum jam numerantur sex, scilicet *Rex Bohemiae*, *Dux Bavariae*, *Dux Saxoniae*, *Marchio Brandenburgicus*, *Comes Palatinus Rheni*, & *Dux Hannoveranus*. Differunt vero Ecclesiastici & Seculares, quod illi electione, hi successione ad Electoratum perveniant, item quod hi Sub-Officiarios habeant, illi non, SCHILTER. I.I.P.lib.1. tit. 20. §. 8. & 9. Quo loco quaeſtio occurrit, cur mix-

tura Secularium & Ecclesiasticorum Electorum in-
tercesserit? ubi a variis variae rationes redduntur..
Sunt, qui hoc insidiis & astutiae Pontificis Romani
adscribunt, quo magis magisque potestatem suam
sedemque communiret. PEUCERUS l.5. Chronic. pr. me-
minit, ideo conjunctos esse Ecclesiasticos & Secula-
res, ut illi res religiosas ac sacras pertractando, ve-
ramque Evangelii doctrinam firmiter tuendo, hi
vero armis ac consiliis, Imperio auxilium ferrent, &
ab incursionibus hostilibus liberarent, ac denique
amplifacent. Alii alias hujus mixturae quaerunt
rationes, inter quos conferri potest. SCHWEDER. Sect.

II. Cap. 3. §. 1.

VI.

De varietate De horum itaque Electorum IURIBUS acturus
jurium Ele- sum, non de illis quidem, quae cum aliis Statibus
ctorialium. communia habent, qualia praecipue sunt *Superioritas*
Territorialis, Jus Pacis, Belli & foederum, quorum fun-
damentum conspicitur in *I.P. art. 8.* sed de iis tan-
tum, quae solis Electoribus competit, ita tamen
ut tantum primaria in medium proferam. Haec
jura autem seu prerogativa a variis quidem DD. re-
censentur, verum certo, quod sciam, ordine ea ha-
etenus nemo tractavit; cum tamen ad veram rei
alicujus cognitionem nihil magis conducat, quam
justa methodus atque adaequata dispositio. Tenta-
vimus itaque, an glaciem hanc scindere possimus.
Commodissimum autem visum fuit, hunc in finem
tritissima atque solenni illa JCtorum divisione uti.
concernant Itaque secundum nostram sententiam Jura haec tri-
vol personas, plicis sunt generis; nam alia Electorum PERSONAS,
aliam

alia eorum RES, & alia postremo ACTIONES eorum *vel res, vel attingunt, mutata non nihil extremi vocabuli sententia. actiones.*

VII.

Consideranda igitur erunt primo loco ea, *quae personam Electorum personam attingunt.* Ubi I. occurunt Ele-*concernen-*
ctorum TITULI, quibus p[re]e aliis Statibus honoran-*tia sunt*
tur. *Seculares* Electores non solum Imperator, sed *I. Tituli*
& Reges & ceteri Status Imperii SERENISSIMOS vo-*Secularium,*
cant, Germanico idiomate Durchlauchtigste / THÜ-
LEMAR. *de Octovir. cap. 8. §. 10.* cum e contrario alii
Principes a Capite Imperii & Electoribus ipsis so-
lum ILLUSTRISIMI, Germanice Hoch-gebohrne / vo-
centur. Aliud tamen obtinet, si speciali ac singulari
conventione contrarium sit introductum. Constat
enim, plures Principes magno labore nec exiguis
sumptibus tam ab Imperatore quam Electoribus im-
petrasse, ut & ipsi Serenissimorum titulo honoren-
tur. Rex Galliae autem Electoribus titulum fratrū
tribuit, ipse autem vicissim titulum Majestatis ab iis-
dem accipit, quod demum a tempore Pacis Vest-
phalicae ita usu invaluit; antea enim Electores ipsum
solum Regiae Dignitatis elogio honorarunt, & vicissim
ab eo non nisi Cognatorum appellationem, Gallice Con-
fins adepti sunt.

VIII.

Ecclesiasticos autem quod attinet, hi ab Imperato-*Ecclesiasti-*
re ut & Regibus & Statibus Imperii REVERENDISSIMI *corum.*
vel EMINENTISSIMI, Germanico stylo Hoch-würdigste
audiunt, THÜLEM. d. l. §. u. Si autem ex domo, quae
a Principe ortum trahit, nati sunt, adjicitur titulus
ILLUSTRISIMUS vel etiam SERENISSIMUS, quod potissimum
in

in Electore Coloniensi contigit, hic enim Electoratus prae reliquis omnibus saepissime nativa Principum dignitate fulsit. Postremo monendum est, Imperatorem Ecclesiasticos Electores *Nepotes*, Germanice *Neven*, Seculares autem *Cognatos*, Germ. *Scheine* cognominare; qua ex cœla autem horum titulus distinguatur variae redduntur rationes: quarum verissimilla haec est: quod Electores Seculares propterea *Scheine* appellantur, quoniam Imperatores Germanici plerumque Electoribus hisce affinitatis aut cognationis vinculo ac necessitudine devincti sunt, quod e contrario in Ecclesiasticis raro accidit, dum hi ut plurimum naturalis cognationis praerogativa gloriari nequeunt, eamque ob rem solum nepotes Germ. *Neven* appellantur.

IX.

II. Praecedentia.

Praeterea II. Electores prae omnibus Principibus & Statibus tam Imperii, quam exteris PRAECEDENTIA gaudent, adeo ut nec Rebus publicis Venetorum & Batavorum, quamvis illae Regibus aequiparentur, multo minus ceteris Italiae Principibus cedant. FURSTENER de *Suprematu* cap. 36. Quid? quod in celebrazione Curiae Imperatoris, nec non in ejusdem Coronatione ipsis etiam Regibus praferantur. Hinc, cum CAROLUS, Dux Burgundiae, Electoribus in Comitiis FRIDERICI III. controversiam praecedentiae moveret, responderunt hi, se, e Corpore Caesaris cum essent, ne Regibus quidem, si qui adessent, cedere oportere; SCHILTER. I. I. P. lib. 1. tit. 20. §. 2. n. 4. Sic tempore Coronationis praesente Imperatore sub uranis solo singuli prandent. A. B. c. 28.

Ulte-

X.

Ulterius III. huc pertinet SEPARATA Electorum CURIA seu Collegium. Reperiuntur enim in Comitiis tria Collegia. Primum est *Collegium Electorum*, secundum *Collegium Principum*, quo non solum Duces, Principes, Marchiones, sed etiam Archi-Episcopi, Episcopi, Abbates, Abbatissae, nec non Comites & Barones referuntur. Tertium denique est *Collegium Civitatum*, Heerdens Grund-Feste / Part. II. Cap. 3. Electores itaque soli, quamvis numerus eorum exiguis sit, dimidiam fere suffragiorum partem in Comitiis obtinent. Certum quidem est, antiquitus Status Imperii in duos solum Senatus in Comitiis distinctos fuisse, quorum alter erat Senatus Principum, sub quo & Electores tunc temporis comprehendebantur, alter Senatus Civitatum. Postea vero, cum Electorum & auctoritas & potestas in dies magis magisque cresceret, separatum aliquod Collegium constitutere ceperunt; quonam vero tempore illud initium sumserit, haud adeo constat. Quidam hoc anno 1489. factum esse, putant; verum vestigia in ipsa A. B. reperiuntur, ex quibus evinci potest, diu ante Electores separatim de negotiis Imperii Publicis deliberasse. Confer RHET. I. I. P. Lib. 1. tit. 6. §. 5. Verum quicquid sit, sufficit, istud Collegium splendidissimum hodie tam observantia Imperiali, quam legibus fundamentalibus optime stabilitum firmatumque esse.

XI.

Porro IV. Matura Electorum MAIORENNITAS quo- IV. Matura
que annotanda est; quae etiam non minimam pree Maiorenni-
cete- tas

B

III. Separata Curia.

ceteris Principibus praeeminentiam ostendit. Etenim, cum reliqui Principes anno demum XXV. fintant majorennas, hi anno jam *decimo octavo*, majo-rennitatem consequuntur; cumque ita illorum tutela & cura secundum Ius Commune ac regulariter finiatur, hi anno **XIX.** impleto ab aliorum inspectione liberantur, per *A.B. tit. 7. §. 4. SCHILT. I.I.P.lib.1.tit. 12. §. ult.* Quamvis vero & aliae domus illustres de hoc glorientur beneficio, ut *Hasso-Darmstadiana Anhaltina* & aliae plures, illud tamen certum est, Electoribus hanc praerogativam, vi legum Imperii fundamentalium, praedictis autem Principibus tantum per speciale privilegium competere.

XII.

V. Inviolabilitas. Denique speciale ius Electorum in INVIOLABILITATE consistens non est praetereundum; in hos enim, tanquam Electores Imperii, & quoniam partes sunt corporis Majestatici Imperatorii per *A.B. CAROLI IV. tit. 24. crimen laesae Majestatis* committitur; hoc enim generaliter observandum, quod, quicunque majestate pollent, aut partes sunt corporis majestatici, in illos crimen laesae Maiestatis committatur, qui vero nihil horum habent, in illis secus sit statuendum, per *L. quisquis 5. C. ad L. Jul. Maj.* in reliquis autem Principibus hoc solum fit a propriis subditis, minime vero ab aliis. Regula enim haec certissima est: *Qui cunque non est subditus ejus, quem laedit, ille non potest crimen laesae majestatis in eundem committere.* Hinc quaestio oritur, *an Vasalli ratione feudorum suorum hoc crimen committant?* Respondetur, distinguendum esse inter *Vasallos*, qui tantum fidem *Vasalliticam*

ticam promittunt, & qui eadem formula, *ut subditi*, jurant, quod posterius fit in *Saxonia*, ubi juramentum fidelitatis & subjectionis connexum est, hunc in modum; *treu / hold / gewärtig und gehorsam*. Priores itaque hoc crimen non committunt, sed solum feloniam. Postiores autem hujus criminis rei fieri possunt.

*Iura, quae
res concer-*

XIII.

His absolutis, ea iura, quae Res Electorum cernunt, sequuntur; *huc I.* pertinet INDIVISIBILITAS ELECTORATUUM, quae ideo introducta est, ne scil. vires per eorum divisiones dissipentur. Ante A. B. quidem duo interdum unum eundemque Electoratum habuisse, reperimus, introducta autem illa territorium Electrale factum est individuum, ita ut hodie Electoratus tam Ecclesiastici quam Seculares, integri ac indivisi manere debeant, sicuti ex *cap. 25. §. 1. A.B.* pluribus constat. Neque haec prohibitio divisionis Electoratum & omnium eo pertinentium ratione ac causa caret; quum hoc ad nihil aliud tendat, quam ut pax & tranquillitas publica magis magisque hoc ipso non modo conservetur, sed etiam corroboretur. Creberrima enim & in vulgus nota sunt mala illa, dissensiones atque bella, quae ex divisione Principatum provenerunt. Itaque saluberrima hac legge constitutio juris feudalis cui universalis Germaniae consuetudo contrariebatur, optimo consilio introducta est.

*I. Indivisi-
litas Elec-
ratum.*

XIV.

II. ad res Electorum tanquam singulare quod- *II. Immuni-
dam refertur, IMMUNITAS ipsorum SOLUTIONES LAUDEM* II *tas a soluti-*

B 2

five one laudem

sive taxae, ut vulgo dicunt, pro renovatione investituree praestandae. RHET. I. I. P. lib. I. tit. 6. §. 19. Etenim, cum alii Principes omnes pro investituris feudorum & confirmatione jurium suorum Cancellariae Imperiali atque Subofficariis exsolvere quid teneantur, Electores pro collatione eorum in Aula Caesarea, si velint, nihil exolvunt, idque per expressum A. B. privilegium tit. 29. si rationem quaeras? haec redditur d. l. quoniam ipsi illis praesunt officiis Imperialis dignitatis, quibus laudemum hoc debetur. Hoc autem loco minime praetereundus est gravissimus atque magnificus Electorum animus; quamvis enim vi dicti privilegii a solutione taxae liberati sint, non minus tamen, ac ceteri, ex summa liberalitate eandem largissime persolvunt. Generosi quippe animi sponte ea praestant, quae ab aliis non nisi cogente obligatione fiunt.

XV.

*III. Potestas
feuda Imperia-
rialia com-
parandi.*

Sed elucet III. quoque Electorum eximia praerogativa ex hoc capite, quod POTESTATE gaudeant ab aliis Statibus Imperii FEUDA IMPERIALIA COMPARANDI, sine consensu Imperatoris. Constat enim inter omnes, nullum Vasallorum feuda dissentiente ac obstante domino directo alienare posse, 2. feud. 24. in fin. hoc autem secus se habet, si quid a Vasallo quodam in Electorem alienatur, hi enim a quibuscunque Principibus vel aliis personis feuda sibi acquirere ditionique suae ac obligationi subjicere valent, ita tamen ut allodialia, qua allodialia, feuda autem qua feuda retinere debeant. A. B. cap. 10. Occasionem huic privilegio dedisse videtur bellum inter

ter RUDOLPHUM I. Imperatorem & Regem Bohemiae OTTOCARUM gestum. Cum enim hic Styriam, Carinthiam & Carniolam sine consensu Imperatoris ab *Ulrico* ultimo ejus lineae Duce emisset, illae regiones ab Imperatore eidem praetextu invaliditatis ob deficientem Caesaris consensum rursus eruptae sunt; quo itaque Electores sibi ab ejusmodi tragedia caverent, privilegium hoc a CAROLO IV. Aureae B. inferendum curarunt.

XVI.

Neque vero minus IV. iis competit IUS DE NON *IV. Ius de Appellando* seu extremi Resortus. Quod certe eo ^{non appellando.} magis notatu dignum, quo magis singulare quid est. Regulariter enim hoc ius non nisi summo Principi, qui superiorem non recognoscit, convenit. Hic autem quaestio occurrit, *an omnes Electores hoc privilegium habeant?* Quod omnino affirmandum videtur; nam per *A. B. tit. II.* omnes ac singuli ius illud adepti sunt. Et quamvis postea quidam illorum iterum hoc amiserint, videlicet *Electores Rhenani*; at tamen per *R. I. 1554.* ius hoc de non appellando omnibus Electoribus de novo concessum est ac confirmatum. Excipiunt tamen aliqui *Trevirensim Electorem*, qui tum temporis illud privilegium cum ceteris Electoribus sibi confirmari neglexit, & concedit, ut, si summa ultra 1000. thaleros porrigatur, a se appellari possit.

XVII.

Denique accedimus ad praerogativas tendentes ad ACTIONES Electorum, quae dupli modo inter se differunt, sunt enim negotia vel ELECTORALIA ^{I. Electoralia} *Iura actiones respici-
entes* *negotia* *Electoralia* *Electorum* sunt vel *intia sunt vel TAN- tantum.*

TANTUM, vel CAESAREO-ELECTORALIA. Illa Electores soli, haud accedente quacunque alia persona, peragere possunt; haec autem Imperator, consente & assistente Electorum Collegio, perficit.

Hic Electo- Priori loco ad *negotia solum Electoralia* reflectendum
res considerantur vel est, quae rursus in duas abeunt species; nam actus illi exercentur ab Electoribus, vel quatenus considerantur ut COLLEGIUM, vel quatenus considerantur UT
Q) ut Colle- SINGULI. Ad illam classem spectant, qui vel omnium
gium vel minimum plurium Electorum postulant consen-
sum, ibique Electores praesentant unam personam
moralem compositam, quam ICTI mysticam alias
vocare amant, hinc formulae loquendi, das Chur-
fürstl. Collegium hat beschlossen: it. im Chur-Fürsten-
Rath ist resolviret worden.

XVIII.

Talia sunt
I. Conventus
Electorales.

Huiusmodi negotia sunt I. CONVENTUS ELE-
CTORALES, Germ. Chur-Fürsten Tage/ quos pro be-
neplacito celebrant, dissentiente etiam Imperatore.
Deliberatur vero in iisdem non minus de confir-
mando augendaque praeeminentia & auctoritate
Electoralis, quam etiam de publica totius Imperii
Romano-Germanici salute. Conventum autem in-
dicere possunt Electores toties, quoties id vel totius
Imperii necessitas vel Electorum utilitas postulat,
Imperatore id nullo modo prohibere vel impedire
valente. Forma enim in A. B. tit. 12. praescripta
hodie non amplius observatur. Videlicet ibi cau-
tum est, ut hi Conventus quotannis praesente Cae-
faris legato celebrentur. Verum hoc tempore nec
annua sunt haec comitia, nec praesentia legati Cae-
farei

farei opus habent. Illud etiam notari meretur, *Bodemum* his conventibus excludi, ratio est, quia eorum institutio praecipue eum in finem est facta, ut Germanico Imperio prospiceretur, a quo Bohemus rationes suas separatas habet.

XIX.

Nec minus II. ELECTIO, primaria Electorum, *II. Electio* praeminentia, consideranda venit, quae est duplex vel ORDINARIA vel EXTRAORDINARIA, illa est, quae *Ordinaria* fit mortuo capite Populi Christiani, omniumque Regum Principumque Primate; & hoc jus tam firmiter ad Electorum personas translatum est, ut praeter hos solos nemo ad electionem admittatur, quonam autem tempore illud factum sit, iam supra mentionem fecimus. Disputatur vero, an illis hoc ius competit, ut singulis, an ut universis? varii varie sentiunt, prout videre est apud SCHWEDERUM *I. I. P. sect. 2. cap. 2. §. 3.* qui & ipse hoc in loco nimis confusus est. Optimam autem responsonem, mea quidem sententia dat COCCEIUS *I. P. P. Cap. 8. §. 2.* inquiens: *singulis quidem hoc ius competit, sed ut membris totius Augusti Collegii.*

XX.

Praeterea etiam competit hoc ius Electoribus, licet nondem ab Imperatore sint investiti, nec minus Ecclesiastici Electores hac praeminentia fruuntur, licet a Pontifice Romano nondum sint insulati aut confirmati, quia electio ipsis non ut Clericis, sed ut Imperii Principibus competit, ut bene ac rete commonuit SCHWEDERUS *I. I. P. sect. 1. Cap. 2. §. 9.*

Cete-

XXI.

Ceterum obiciunt aliqui, Electorum ius potestatemque eligendi hodie cessare, propterea quod per trium ferme seculorum spatium ex domo solum *Austriaca*, & quidem secundum ordinem successoris Imperatores creati fuerint, adeoque Imperium solum nomine, non vero re, electitum esse, autument. Verum respondetur, illud quidem negantur. Haud posse, Imperatores per tot annos ex sola Domina *Austriaca* ab Electoribus creatos ac electos fuisse, & quidem gravissimis ex causis, inter quas sine dubio potentia hujus domus referenda est, ut potest quae efficit, ut haec familia omnium facillime sumitus ad tantum fastigium requisitos ferre queat. Notum enim est, Imperatorem ut talem fere nullis redditibus gaudere. Verum quicquid huius rei sit, Electores liberae suae eligendi potestati satis abundeque prospexerunt, quod vel ex sola *capitulatione* LEOPOLDI artic. 36. & JOSEPHI artic. 35. constare potest.

XXII.

Electio Extraordinaire.

Explicata electione ordinaria sequitur EXTRAORDINARIA, seu Regis R. est autem nihil aliud, quam quae fit vivente Imperatore, eum in finem ut eleitus non solum absente vel impedito Imperatore Imperi clavem teneat, sed etiam eo mortuo sine ulteriori electione statim Imperatoriam dignitatem potestatemque consequatur. Minime autem Imperator altero adhuc vivo vocatur, sed solum Rex Romanorum. Hic autem duae observandae sunt quaestiones, prior est, an Electores sine consensu Imperatoris Regem Romanorum eligere valeant? Quam affirmo

mo per LEOPOLD. artic. 36. JOSEPHI artic. 35. quidni enim illis hoc licet, sicubi necessitas emergat, idque ipsis & Imperio commodum videatur.

XXIII.

Altera quaestio est, *an soli Electores, Statibus non consentientibus, Regem Romanorum eligere queant?* quae quidem valde controversa est, Electores tamen interim in possessione sunt, atque ita etiam novissime gloriosissimum JOSEPHUM, Statibus non requisitis, elegerunt, licet hi protestati fuerint. Status quidem distingvunt inter *quaestionem An & Qvis*, illam ad se, hanc vero ad Electores pertinere, arbitrantur. At enimvero tanta videtur interesse connexio *inter quaestionem an & quis*, ut illi, qui posteriorem decidere potest, prioris decisio nullo modo negari queat; An enim Electio utilis & necessaria sit, nec ne ejus aestimatio ex consideratione subjecti eligendi dependet; hinc qui de hoc judicat, ei quoque prioris arbitrium erit asserendum. Objiciunt ulterius, in *I.P. artic. 8. §.3.* statutum, hoc negotium non esse Electorale sed Comitiale, quam opinionem etiam SCHWEDERUS *Sect. I. c. 3. §. 5. p. 277.* fovet. At respondeatur, hoc minime ibi statutum esse, sed promissum saltem, ut hujus rei disquisitio & decisio in Comitiis fieri beat. Quamdiu itaque causa indecisa manet, Electores in possessorio tuendi sunt; Praecipue, cum interregnum, propter innumera incommoda & pericula, quae non raro totum reipublicae statum inverttere valent, omnibus modis praecavendum sit.

XXIV.

Sequitur III. CAPITULATIONIS CONCEPTIO. III. Capitu-
lationis con-
ceptio.

C

pitulatio autem est lex Imperii fundamentalis, qua futuro Imperatori Imperium ab Electoribus sub certis conditionibus ac legibus traditur. Respiciunt autem potissimum hae conditiones Statuum libertatem, & imperii gubernandi modum. Praescribunt eam Electores soli, quamvis reliqui Status se opponant. Interim Electores hic non minus, ac in praecedenti materia diximus, possessione gaudent. Equidem non negandum est, cautum esse in I. P. artic. 8. ut perpetua aliqua Capitulatio omnium Statuum consensu condatur; verum negotium istud hucusque effectu caruit. Et vix est, quin de ea penitus desperandum sit. Etenim perpetuam aliquam atque immutabilem legem, qualis haec esse debet, Status Germaniae, mutationi utique semper obnoxius, respuit. Longe itaque consultius est, si in quolibet novi regiminis auspicio futurus Imperans Statui, qualis tunc est, convenienter obligetur. Adde, quod ut plurimum unusquisque magis vereatur eam obligacionem, quae praecise in suam personam directa est, quam illam, quae ipso cum aliis communis est. Status tamen quam saepissime monita quaedam afferrunt, quae inseri Capitulationi expetunt, quod etiam in nonnullis factum esse, legimus: vid. Herdens *Grundfeste / Part. III. cap. 3.*

XXV.

IV. Depositio Imperatoris. IV. Inter praerogativas Electorales hujus classis refertur, Ius DEPONENDI IMPERATOREM. THÜLEMAR. d. tract. cap. 19. §. 14. Electores enim Caesarem, per quem salus Reipublicae periclitatur, necessitate exigente dignitate dimovere possunt. Nec hujus depo-

depositionis exempla desunt; videamus saltem ADOLPHUM Nassovium & VENCESLAUM Bohemum Imperatores. Nam quod ad CAROLUM Crassum nec non HENRICUM IV. attinet, eorum dethronisations, quas vocant, huc referre non ausim, cum eas non a solis Electoribus sed ab omnibus Statibus factas esse, constet. Ratio autem, cur haec potestas Electoribus potissimum tribuenda sit, primo haec dari potest, quoniam illi Imperatorem Imperio praeficiunt, ergo etiam eum, si non recte ac juste fungitur officio suo, deponere ac detrudere throno possunt, quod consecrarium, licet non ubique procedat, regulariter tamen praesumitnr *arg. L. 3. ff. de re judic.* Deinde nemo negabit, Electorum esse, ut caveant, ne Respublica quid detrimenti ac damni capiat. Status reliqui quidem hoc jus sibi quoque tribuere volunt, sed invita observantia semel introducta & renitentibus rationibus superius commemoratis. De Pontifice Romano, non est, quod hoc loco laboremus, qvum frustra, eum concursum praetendere, satis superque constet. Potius loco ejus adducendae sunt causae, ob quas Imperator deponi possit ac debeat. Non leves easdem sed potius gravissimas esse oportere, unusquisque facile judicaturus est, me quoque tacente. Quodsi itaque Imperator animum plane pleneque hostilem adversus Germaniam ostenderit, sine dubio gravissima depositionis causa aderit. Verum plura de his ulteriori Politicorum ac Eruditorum disceptationi relinquimus.

XXVI.

singulis com- quae Electores ut SINGULI efficere possunt. In hunc
 petunt, sunt censum I. veniunt OFFICIA Electorum CURIALIA.
 I. Officia Cu- Gerunt enim ipsi soli ac singuli quidem officia, rea-
 rialia. lem reipublicae gubernationem spectantia. Mo-
 GUNTINUS est Archi-Cancellarius per Germaniam, TRE-
 VIRENSIS per Galliam seu Regnum Arelatense, & COLO-
 NIENSIS per Italiam. Adhaec REX BOHEMIAE est Ar-
 chi-Pincerna, Elector BAVARUS Archi-Dapifer, Elector
 SAXO Archi-Mareschallus, Elector BRANDENBURGICUS
 Archi-Camerarius, denique Elector PALATINUS Archi-
 Thesaurarius, quibus addendus adhuc est Dux HAN-
 NOVERANUS veluti Archi-Vexillifer. Haec officia sua
 utplurimum in Coronatione Imperatoris obeunt. Ipsa
 coronatio vel a Moguntino, vel a Coloniensi peragitur,
 prout scilicet in alterutrius Dioecesi urbs, in qua Co-
 rationis actus expeditur sita est, quodsi vero extra
 amborum dioecesin Coronatio fiat, jure coronandi
 alternative gaudent. Peracta coronatione reliqui
 officiis suis funguntur hoc ordine. Elector Saxoniae
 Archi-Mareschallus Imperii, concendit eqvum, in-
 deque cursu in avenne acervum fertur, argenteam-
 que de eo mensuram implet. Elector Brandenburgicus
 Imperatori aquam manibus abluendis praebet. Ba-
 varus Archi-Dapifer de bove assato frustrum in argen-
 tea patina affert. Palatinus monetam auream & ar-
 genteam in vulgus spargit. Bobemus Imperatori
 primum potum in aureo poculo porrigit, & denique
 Senior ex Ecclesiasticis mensae benedictionem peragit.
 Plura de his solennitatibus passim videri possunt apud
 Autores, qui hanc materiam ex professo pertracta-
 runt. Add. SCHWED. I.I.P. Sect. I. Cap. 2. §. 27. seqq. Cum
 autem

autem Coronatio Imperatoris *quadruplex* olim fuerit, (scil. praeter *Germanicam*, *Mediolanensis* de regno Italiae per Archi-*Episcopum Medioli*. *Romana* de Imperio Occid. per Papam Rom. & demum *Arelatensis* quae accessit regnante CONRADO II. & perficitur per Archi-*Episcopum Viennensem*. *Cocceius I.P.P. cap. 8. §. 12.*) monendum est, Electores p̄aedita officia solum in Germanica Coronatione obire.

XXVII.

II. Huc spectat privilegium, duos in Camera, *II. praesentrum Imperiali ASSESSORES PRAESENTANDI*, quo singuli *tatio Assessorum* Electores gaudent, cum tamen integri circuli plures *rum Camerarum* quam duos Assessores praesentare haud valeant, *SCHILT. I.I.P. lib. I. tit. 20. §. 3. n. 14.*

XXVIII.

III. Ad hunc ordinem pertinet *Ius VICARIATUS*, *III. Vicarius* vi cuius, Capite Imperii ex rebus humanis erepto, vice ejus funguntur, quamvis hoc ius soli *Saxoni ac Palatino* competit; cui tamen de hac dignitate *Bavarus* controversiam movit, quae hodieque decisionem expectat. Illud praeterea notandum est, Vicarios non solum mortuo Imperatore, sed etiam eo absente, resignante aut deposito, administrationem suam exercere.

XXIX.

Denique secundum methodum, superius a nobis propositam, accedimus etiam ad negotia *CAESAERO-ELECTORALIA*, quae ab Imperatore sine Consensu Electorum expediri nequeunt, qualia sunt I. *sunt Comitorum universalium INDICTIO RHET. I.I.P. lib. I. Comitit. 6. §. 12.* Nam, licet usque ad mortem *MAXIMILIA* rum Indictio

NI I. Imperatori potestas competierit pro lubitu in dicendi Comitia, CAROLO V. tamen accedente ad Imperium, Electores Capitulationi expresse inserendum curarunt, ne Caesar sine consensu Electorum Comitia instituat aut convocet, imo in *Capitulat.* LEOPOLDI *artic. 17.* expresse cautum est, ut Imperator de Comitiorum loco & tempore consensum Electorum praerequirere debeat. Igitur nulla ab Imperatore fieri possunt, nisi prius cum Electoribus consilium egerit, *an, quando, ubi & quibus de causis* Comitia habere consultum necessariumve sit.

XXX.

*II. Concessio
privilegii
monetandi,* *I.I.P.lib.I.tit.20. §.3. n.8.9.* In hunc censem venit II. CONCESSIO PRIVILEGIUM MONETANDI, VECTIGALIUM ET STAPULAE. SCHILT. *vectigalium & stapulae.* Imperator enim sine Electorum consensu nec alicui jus stapulae, nec privilegium monetae cadendae, nec quicquam aliud hujus generis in Imperio concedere potest; speciatim autem jus vectigalium singulare quid habet; nequam enim sufficit, si quidam imo & plures Electorum consenserint, sed requiritur praecise omnium ac singulorum consensus, adeo ut, uno etiam solum dissentiente, privilegium illud concedi nequeat.

XXXI.

*III. Alienatio bonorum Imperii:
nam bona Imperii sine consensu Electorum nec
Imperialium.* Sequitur III. ALIENATIO BONORUM IMPERII: nam bona Imperii sine consensu Electorum nec alienari nec oppignorari possunt. SCHILT. *d.l.n.ii.* Dum enim haecenus omnes ferme Imperii redditus & preventus negligentia atque nimia Imperatorum convenientia ac liberalitate alienati sunt, adeo ut hodie, Impe-

Imperator, qua Imperator, nullis fere redditibus fruatur, maxime necessarium ac salutare fuit, ut huic malo remedium quaereretur, quod tamen minime intelligi volumus de bonis Imperatoris *Patrimonialibus*, sed solum de *Domanialibus*. vid. HOPP. *Comment. tit. de Usucap.* §. 4.

XXXII.

Succedit IV. REINFEUDATIO FEUDORUM RE- ^{IV. Reinfed}
GALIUM, si qua Imperio aperta fieri contigerit. THÜ-^{datio feu-}
LEMAR. d. tract. Cap. 19. §. 16. Etenim, quamvis alias *dorum regalium* re-
quis dominus directus feuda aperta aliis pro lubitu *galium*,
ac beneplacito concedere valeat, haec tamen potes-
tas Caefari adempta est ac interdicta, adeo ut feuda
illa regalia vacantia nulli omnino, dissentientibus
Electoribus, concedere possit. Prohibitio tamen ista
solum pertinet ad *feuda Regalia*, non autem etiam
ad ea, quae *non regalia* sunt, haec enim alteri sine
consensu Electorum tradere ac concedere potest.

XXXIII.

V. Memoranda DECLARATIO Status Imperii IN ^{V. Declara-}
BANNUM, RHET. I. I. P. lib. 1. tit. 6. §. 27. Nullus enim ^{rio in ban-}
Imperii Status declarari potest in bannum sine Con- ^{num.}
sensu Electorum, ne quidem in notoriis. Reservave-
rat quidem Caesar sibi soli hoc jus, idque quam saepis-
simè exercuit, sicuti illud confirmatur exemplo Io.
FRIDERICI *Electoris Saxoniae*, FRIDERICI V. *Electoris*
Palatini, ut de *urbibus Imperialibus* aliisque exemplis
nihil dicam; verum per Capitulationes deinceps
cautum est, ne hoc amplius sine consensu Elec-
torum fiat.

XXXIV.

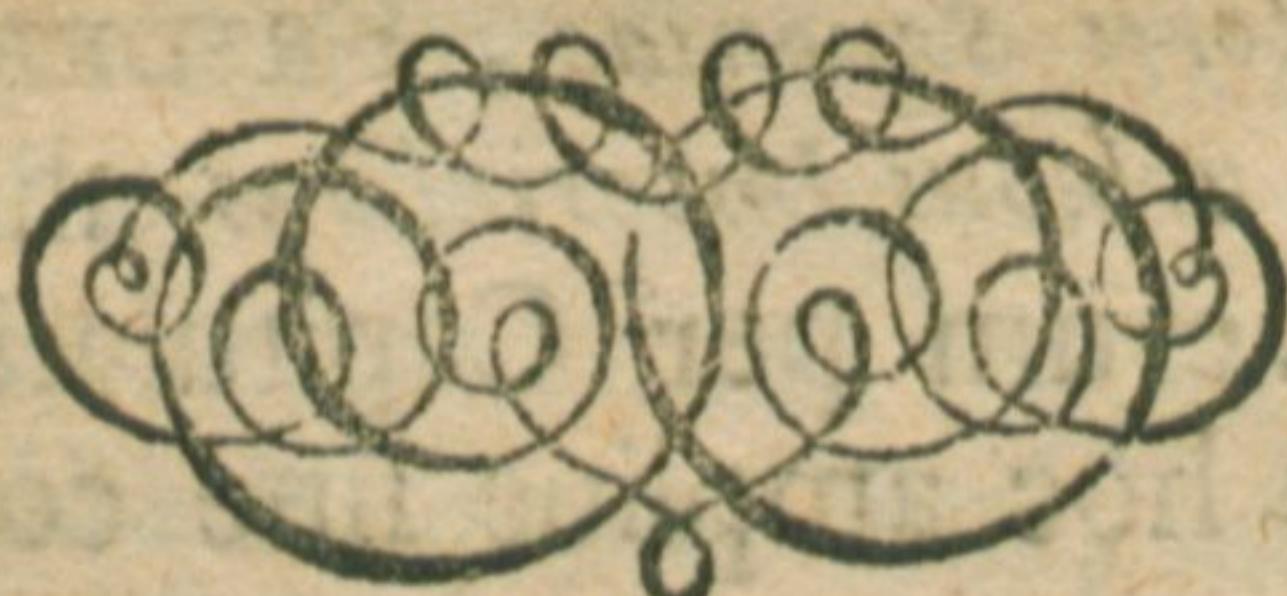
XXXIV.

*VI. Expedi-
tio rerum
moram non
patientium.*

Tandem VI. Huc referenda est EXPEDITIO RERUM MORAM NON PATIENTIUM. RHET. d.l. §. 28. quod certe privilegium est longe maximum, dum ferme ad auctoritatem stabiendam imperiumque firmandum nihil magis i conducit, quam negotiis improvisis & repentinis celeri provisione ac remedio mederi posse. Imperator itaque in his negotiis salutem Imperii attingentibus, & moram haud patientibus, Electorum consensum saltem adhibet.

XXXV.

Sed ne propositi modum excedamus, laboris hic nostri finem facimus. Evidem lubentissime, confitemur praestantiam materiae exactiorem requisiisse elaborationem; at enim vero haec in praefens pro ratione instituti nostri nobis sufficere visa sunt. Deo autem O.M. Statori omnium rerum longe potentissimo, gratias agimus, quas mens humana concipere potest, maximas devotissimasque, quod laboribus hisce nostris qualibuscunque clementissime adesse voluerit, imploramus porro SSanctam Trinitatem, ut imposterum quoque conatibus incepisque nostris felicia quaeque aspirare velit.

4

AKT II K 2136

WU

VD 77

B. N. II. 86.
J. 16, 14

CLA

D.

E I

P F

C o

IO. H.

Potenti

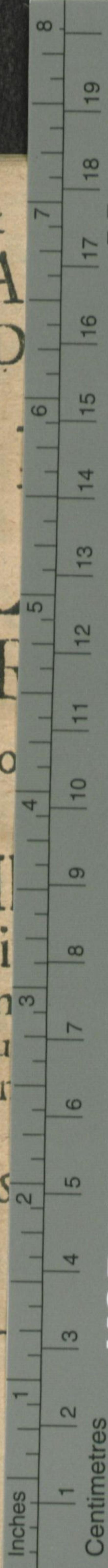
Saxon. in

Collegioru

nec nor

I N

Typis

Kodak

LICENSED PRODUCT
Black

© The Tiffen Company, 2000

KODAK Color Control Patches

3/Color
Black

White

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

226) f. publ: 3.

RIESEN

DICAM

IS

RUM

IVIS

in Ordine

GERO, D.

& Electoris

u Confiliario,

embergae sunt,

essore, & h.t.

bmittet

AIORI

CC.

, Acad. Typ.

